

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Grundlaget for det under Folkeforbundets Auspicier stedfindende internationale Samarbejde til Opnaaelse af friere Vilkaar for det mellemfolkelige Handels-samkvem kan henføres til det 3. af Præsident Wilsons 14 Punkter, der kom til Udtryk i Versailles-Traktatens Art. 23. Denne Artikel paalægger Folkeforbundets Medlemmer at træffe Foranstaltninger til at sikre og opretholde Samfærdselens og Transittens Frihed samt en retfærdigere eller mere billig Behandling af alle Forbundsmedlemmernes Handel. Blandt de i Henhold til denne Bestemmelse opnaaede Resultater kan nævnes Barcelona-Konventionen af 1921 om den fri Transit og Genève-Konventionen af 1923 om Forenkling af Toldformaliteter.

Et af de Spørgsmaal, som det i første Række gjaldt om at løse for at naa til sundere Forhold for Verdenshandelen, var Ophævelsen af de talrige Ind- og Udførselsforbud, som var opstaaet af de ekstraordinære Forhold under Krigen, og som de paa-gældende Stater havde opretholdt ogsaa i Efterkrigstiden, for en stor Del af handelspolitiske Grunde. Initiativet til Løsningen af denne Opgave blev taget af Folkeforbundet, som i en Beslutning af 25. September 1924 udtalte, at Folkeforbundets økonomiske Komité skulde overveje Muligheden og Betimeligheden af at naa til en endelig Ophævelse af Ind- og Udførselsforbud, dog med Forbehold af saadanne, som har Beskyttelsen af Statens vitale Interesser for Øje.

I Henhold hertil opfordrede Generalsekretæren for Folkenes Forbund i Efteraaret 1924 saavel Forbundsstater som Ikke-Medlem-Stater til at indsende Oplysninger om de i deres Land eventuelt eksisterende Bestemmelser paa dette Omraade samt til at fremkomme med en principiel Udtalelse

om den af Folkeforbundsforsamlingen tagne Beslutning. Paa Grundlag af selvstændige Undersøgelser og de fra 28 Stater indløbne Svar kom Komitéen til det Resultat, at der var tilstrækkelig Samstemmighed med Hensyn til Ønskeligheden af at afskaffe Forbudssystemet eller at indskrænke det til et Minimum til at retfærdiggøre, at der toges forberedende Skridt til en mellemfolkelig Aftale paa dette Omraade. Komitéen udarbejdede et foreløbigt Forslag til en international Overenskomst, som skulde danne Grundlaget ikke blot for de allerede adspurgte Regeringers videre Overvejelser, men ogsaa efter dens udtrykkelige Anmodning for en særlig Undersøgelse og Vurdering indenfor de vigtigste Erhvervsorganisationer i de forskellige Lande. For Danmarks Vedkommende blev denne dobbelte Undersøgelse foretaget i Traktatkommissionen, i hvilken Landets vigtigste Erhverv er repræsenteret, og i hvilken ogsaa Repræsentanter for de forskellige Ressortministerier har Sæde.

Den danske Regering havde allerede ved Folkeforbundets første Forespørgsel med Erhvervsorganisationernes Samtykke givet sin principielle Tilslutning til Overenskomstens Grundtanke, og denne Beslutning blev ogsaa efter den anden særdeles grundige Gennemgang bekræftet fra Erhvervens Side, omend enkelte Bestemmelser i Konventionsudkastet gav Anledning til Betænkeligheder.

Paa Folkeforbundets Møde den 7. September 1926 godkendtes det af den økonomiske Komité stillede Forslag om at skride til Indkaldelse af en international Konference med det Formaal at søge en Konvention afsluttet.

Den i Genève i Maj 1927 afholdte internationale økonomiske Konference — om hvis Forløb og de dér opnaaede Resultater